

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.033/2025/5.

A felperes: Felperes1
(cím2)

A felperes képviselője: dr. Sáfár Fruzsina kamarai jogtanácsos
(Cím4.)

Az alperes: Alperes1
(Cím3)

Az alperes képviselője: dr. Bereczki Zsigmond Ügyvédi Iroda
(cím5;

ügyintéző: dr. Bereczki Zsigmond ügyvéd)

A per tárgya: gazdasági társaság vezető tisztségviselője felelősségének
megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

4.G.40.177/2023/31.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

felperes, 33. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes, mint a cég1 Kft. „felszámolás alatt” gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el, és ezzel okozati összefüggésben 4.295.421,- (négymillió-kettőszázkilencvenötezer- négyszázhuszonegy) Ft összegű követelés kielégítése más okból meghiúsulhat.

Mellőzi az elsőfokú ítélet felperest az alperesnek tizenöt napon belül 300.000,- (háromszázezer) Ft perköltség megfizetésére kötelező rendelkezést.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 260.000,- (kettőszázhatvanezer) Ft első- és másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 36.000,- (harminchatezer) Ft kereseti és 48.000,- (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a Cg.Cégjegyzékszám2 cégjegyzékszámú, a cégnyilvántartásba 2008. június 18-án bejegyzett cég1 Kft. „felszámolás alatt” (a továbbiakban: adós) egyedüli tagja és vezető tisztségviselője az alperes volt a cég megalapításától. Az adós 2019. március 31-étől érdemi gazdasági tevékenységet nem végzett, miután az erre lehetőséget adó telephelyére szóló bérleti szerződését a bérbeadó felmondta, majd a kitörő Covid járvány miatt sem jutott megrendelésekhez.

[2] Az adós a felperessel szemben felhalmozott adótartozását nem fizette meg. A megindult végrehajtási eljárásban a felperes által kibocsátott inkasszót az adós pénzforgalmi számláját vezető pénzüintézet 2021. június 21-én fedezethiány miatt visszautasította. Az adós ezen időponttól fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, a felperessel szemben 4.628.592,- Ft tartozást halmozott fel.

[3] Az alperes az adós számviteli beszámolója közzétételére és letétbe helyezésére vonatkozó kötelezettségét utoljára a 2019. üzleti évre vonatkozóan teljesítette. A felperes az adós adószámát a 2021. január 1-jén véglegessé vált határozatával törölte, majd a Székesfehérvári Törvényszék Cégbírósága a 2021. szeptember 21-én jogerőre emelkedett Cgt.07-21-000048/3. sorszámu végzésével a céget megszüntnek nyilvánította, és elrendelte a kényszertörlési eljárás megindítását. A kényszertörlés kezdő időpontja 2021. november 20-a.

[4] Az alperes többször kérelmezte a felperesnél - eredménytelenül - az adós adószámának helyreállítását.

[5] A Székesfehérvári Törvényszék Cégbírósága a kényszertörlési eljárást utóbb megszüntette, egyúttal kezdeményezte a cég ellen felszámolási eljárás megindítását, tekintettel a kényszertörlési eljárás során bejelentett felperesi követelésre és a vagyonkutatás során fellelt, az adós vagyónaként megállapított frsz.1 Volkswagen Transporter típusú tehergépkocsi meglétére. A Székesfehérvári Törvényszék az Fpk.707/2022. számú eljárása során elrendelte az adós felszámolását; a felszámolás kezdő időpontja 2023. március 3-a. A felszámolási eljárásban az egyedüli hitelező felperes által bejelentett 4.295.421,- Ft hitelezői igényt a felszámoló nyilvántartásba vette.

[6] A felszámolási eljárás során a felszámoló az alperessel nem tudta felvenni a kapcsolatot, az alperes az adós tevékenységzáró mérlegét és egyéb iratanyagát részére nem adta át, az adós vagyonával nem számolt el. A felperes hitelezői igénye kielégítésére nem volt fedezet.

[7] A felperes a 2023. december 15-én előterjesztett keresetében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 33/A. § (1) bekezdése második fordulata alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperes, mint a cég 1 Kft. „felszámolás alatt” adós vezetője a felszámolás kezdő időpontját (2023. március 3-át) megelőző három évben a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően vezetői feladatát nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el, és ezzel okozati összefüggésben 4.295.421,- Ft összegű hitelezői követelés teljes mértékben történő kielégítése - más okból - meghiúsulhat. Kérte az alperes perköltségben marasztalását is.

[8] Az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztének időpontjaként 2021. június 21-ét jelölte meg a 2021. április 7-én, majd 2021. június 21-én eredménytelenül kibocsátott inkasszóra hivatkozással (1/F/3.). 2021. június 21-én az adósnak 4.628.592,- Ft összegű adótartozása állt fenn (F/10. alatti folyószámlakivonat). Állította, hogy a perben alkalmazandó a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerinti bizonyítási szabály, mert az alperes 2020. és 2021. években az éves beszámoló közzétételére és letétbe helyezésére vonatkozó kötelezettségét sem teljesítette, utoljára 2019. évben tett közzé beszámolót, továbbá a felszámolási eljárásban nem tett eleget a Cstv. 31. § (1) bekezdése szerinti kötelezettségeinek.

[9] Előadta, hogy az adós adószámát a 2018. évi beszámoló letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének elmulasztása miatt a 2020. december 2-án kelt, 4962469524 számú határozatával (F/12) az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. tv. (a továbbiakban: Art.) 227. §-a alapján törölte. Ezt követően az adós céggel szemben folyó végrehajtási eljárás során a társaság székhelyén gazdasági tevékenységre utaló körülményt nem tapasztaltak. Az adós a cég törvényes működését felszólítás ellenére sem állította helyre, ezért a 8191862170 iktatószámú, 2021. november 9-én véglegessé vált határozattal az adós adószámát az Art. 246. § (1) a) pontja alapján is törölte (F/15). Mindezekkel párhuzamosan az adóhatóság azt is megállapította, hogy a 2019. évre teljesítendő 08-as bevallások (Havi bevallás a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adóról, járulékokról és egyéb adatokról, valamint a szakképzési hozzájárulásról) benyújtásával az adós már több, mint 365 napja késedelembe

esett. Mivel felszólítás ellenére ezen kötelezettségének sem tett eleget, ezért 2022. március 9-én kelt, 2022. április 12-én véglegessé vált 8394536267 számú határozattal az adós adószámát az Art. 246. § (1) g) pontjára hivatkozással is törölte (F/21). Az alperes a hiányolt bevallásokat később sem nyújtotta be maradéktalanul. Az adós ugyan többször kérte az adószáma helyreállítását, az ezt lehetővé tevő törvényi feltételeket azonban nem teljesítette.

[10] Az elsőfokú eljárás során a hitelezői igények kielégítésének megghiúsítását eredményező alperesi magatartásként arra hivatkozott, hogy az alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet beálltát követően továbbra is késlekedett az adós társaság 2018. és 2019. évi beszámolójának letétbe helyezésével, közzétételével, az adós társaságot nem működtette a vonatkozó jogszabályi előírásoknak megfelelően, székhelyén több alkalommal sem volt megtalálható, törvényes működését felszólítás ellenére sem állította helyre, 08-as bevallásait nem nyújtotta be, sőt a 2019. évet követően az adós bevallásokat egyáltalán nem nyújtott már be. Az alperes nem tette meg a szükséges intézkedéseket, az adószám törlésének okait nem hárította el maradéktalanul, a hiánypótlási felhívásra nem reagált.

[11] Az a tény, hogy alperes 2021-től már nem végzett gazdasági tevékenységet és így bevétele sem keletkezett, indokolta volna, hogy az alperesnek az adós társaságban 2022. augusztusig tartó foglalkoztatásával a tartozásait ne növelje további adó- és járulékfizetési kötelezettséggel. Az alperes azzal, hogy vezető tisztségviselőként nem gondoskodott az adós tartozásainak racionalizálásáról, nem a hitelezők érdekét szem előtt tartva járt el, nem tette meg a szükséges intézkedéseket a hitelezői veszteségek elkerülése érdekében. Az alperes, noha érzékelte, hogy az adós vagyona nem elegendő a tartozása rendezésére, mégsem tette meg a szükséges intézkedéseket (például a taggyűlés összehívása, felszámolás kezdeményezése). Állította, hogy állítási szükséghelyzetben, továbbá a megtett tényállításai bizonyítása tekintetében bizonyítási szükséghelyzetben van, mert az alperes a felszámolási eljárásban nem tett eleget az iratátadási kötelezettségének. Előadta, hogy az adóssal szembeni felszámolási eljárásban bejelentett hitelezői igénye kielégítetlen maradt.

[12] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Nem vitatta, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet a felperes által megjelölt időpontban következett be, és azt sem, hogy a beszámolókéészítési kötelezettségével késedelembe esett – bár a 2020. és 2021. évi beszámolókat utóbb elkészítette -, de álláspontja szerint a Cstv. 33/A. § (4) bekezdése alapján mentesül a felelősség alól. E körben arra hivatkozott, hogy tevékenysége a bérbeadó azonnali hatályú felmondása folytán 2019. március 31-én egyik napról a másik napra megszűnt, onnantól csak helyszíni munkát tudott vállalni, de az általa a bérleményben elvégzett karbantartási munkák ellenértéke nem került kiegyenlítésre. A társaság jogszerű működésének helyreállítására tett kísérletei nem vezettek eredményre. Noha az adós 2021. évben bevételt nem realizált, mégis 1.116.000,- Ft adókötelezettsége keletkezett. Előadta, hogy az adószám visszaállítására irányuló próbálkozásai nem jártak sikerrel, a kényszertörlési eljárás elrendelését követően pedig az adós gazdasági tevékenységet már nem végezhetett.

[13] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletében a keresetet elutasította, és a felperest 300.000,- Ft perköltség megfizetésére kötelezte az alperes javára, továbbá megállapította, hogy a meg nem fizetett kereseti illeték az állam terhéen marad.

[14] Abból indult ki, hogy a felperesi igényérvényesítés alapja a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének azon fordulata volt, hogy az alperes a vezetői feladatait nem a hitelezői érdekek figyelembevételével látta el, és ezzel okozati összefüggésben a hitelezők követeléseinek teljes mértékben történő kielégítése más okból megghiúsulhat.

[15] A perben nem volt vitás a felperes hitelezői minősége, továbbá az, hogy az alperes az adós vezetője volt a felszámolás elrendelését megelőző három évben, miként az sem, hogy nem tett eleget a 2020. és 2021. évi számviteli beszámoló letétbe helyezési kötelezettségének. Az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkeztének időpontjára vonatkozó felperesi előadást az alperes nem vitatta, míg a felperes által csatolt okirati bizonyítékkal szemben nem bizonyította, hogy a felszámolási eljárásban eleget tett a Cstv. 31. §-a szerinti irat- és vagyonátadási kötelezettségének. Az alperes a Cstv. 33/A. § (5) bekezdésében foglalt bizonyítási kötelezettségének ugyancsak nem tett eleget, és nem bizonyította, hogy a vezetői tisztségének időtartama alatt nem következett be fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, és azt sem tudta igazolni, hogy vezetési feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette.

[16] Ugyanakkor a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet 2021. június 21-ei bekövetkezte és a felszámolás elrendelése (2023. március 3-a) közötti időszakban az alperes nem tanúsított olyan magatartást, amely a felperesi követelés kielégítését megghiúsította volna, tekintettel arra, hogy a cég adótartozásainak felhalmozása [mint a Cstv. 33/A. § (1) bekezdés szerinti más ok] már a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét megelőzően megtörtént, a felszámolási eljárásban ki nem elégített hitelezői követelés ennél az összegnél kevesebb. Ebből következően az alperes terhére felróható mulasztások a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét megelőző időszakban történtek, amelyek nem adtak alapot a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerinti felelősség megállapítására. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az alperes megkísérelte a cég adószámának visszaállítását, 2021. június 21-ét követően pedig további, korábban fenn nem álló adótartozást nem halmozott fel, és a felperes sem nem jelentett be ennél magasabb összegű hitelezői igényt.

[17] A Kúria Gfv.30.544/2021/6. számú döntésére utalással kifejtette, hogy a Cstv. 33/A. § (5) bekezdésének alkalmazása ellenére sem mentesült a felperes azon kötelezettsége alól, hogy az (1) bekezdés szerinti „más ok” fennálltát nevesítse, amely nem lehet azonos a beszámoló letétbe helyezési, közzétételi kötelezettségének elmulasztásával, illetve a Cstv. 31. §-a szerinti kötelezettség elmulasztásával. A lehetséges más ok (adótartozás felhalmozása) fennálltát az elsőfokú bíróság a fentiek szerint kizárta, ezeken kívül pedig a felperes a keresetlevelében más okot nem jelölt meg. Hangsúlyozta: önmagában az a tény, hogy az alperes nem kezdeményezte a cég felszámolását, szintén nem lenne elfogadható a hitelező követelésének kielégítetlenségét okozó alperesi mulasztásként, mert a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének időpontját követően ez nem okozta az adótartozások növekedését.

[18] A felperes az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében annak megváltoztatásával keresetének megfelelő ítélet hozatalát, és az alperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[19] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság azt helyesen állapította meg, hogy az alperes a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettsége ellenére nem bizonyította, hogy vezetői tisztségének időtartama alatt nem következett be fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, továbbá azt sem tudta igazolni, hogy vezetési feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette. Tévedett viszont abban, hogy az eredménytelen bizonyítás miatti felelősséget a felperesre terhelte a Cstv. 33/A. § (5) bekezdésének előírásai ellenére.

[20] Kifogásolta, hogy a törvényszék nem tájékoztatta őt arról, hogy a Cstv. 33/A. § (1) bekezdését a felperesi jogértelmezéstől - miszerint nem kell megjelölnie konkrét alperesi magatartást vagy mulasztást, tehát nem szükséges tényállítást tennie, hiszen iratok hiánya miatt nincs is abban a helyzetben, hogy ezt meg tudja tenni - eltérően értelmezi, és nem hívta fel a figyelmét az erre vonatkozó nyilatkozatának megtételére; ezzel megsértette a Pp. 237. § (3) bekezdés a) pontját. Állította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság helytelen anyagi pervezetése ellenére a keresetlevelében, majd a válasziratában igenis megjelölte azt a „más okot”, amire alapítva kérte az alperes felelősségének megállapítását. Szerinte jogszabálysértő az elsőfokú ítélet amiatt is, mert figyelmen kívül hagyta a felperes bizonyítási szükséghelyzetre vonatkozó kérelmét, és az sem állapítható meg belőle, hogy ezt a hivatkozását milyen okból mellőzte.

[21] Iratellenes az elsőfokú ítéletnek az a megállapítása, hogy az adós 2021. június 21-ét követően további olyan adótartozást nem halmozott fel, ami addig nem állt fenn. Ezzel szemben a becsatolt okiratok szerint 2021. június 21-én az adós tartozása 4.628.592,- Ft, míg a felszámolás kezdő napján, 2023. március 3-án 5.520.942,- Ft volt. A felperes azzal összefüggésben jelentett be kisebb összeget hitelezői igényként, hogy a követelés egy részéről a felszámolási eljárás megindulását követően jogosult volt lemondani.

[22] Az adós tartozásainak 2021. június 21-e utáni növekedését egyrészt az alperes társas vállalkozói jogviszonyából eredő járulékfizetési kötelezettség, másrészt a számos bevallás és beszámoló letétbe helyezési kötelezettség elmulasztása miatt kiszabott mulasztási bírság, illetve gépjárműadó-fizetési kötelezettség előírása is okozta. Az alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet idején tehát számos mulasztást követett el, melyekre a felperes az elsőfokú eljárásban hivatkozott, és amit igazoltak az emiatt kiszabott mulasztási bírságösszegek is. Ha az alperes korábban kezdeményezte volna az adós felszámolását, azzal a hitelezők (köztük ő maga is) kedvezőbb helyzetbe kerültek volna, mivel csökkentette volna a felperes által képviselt állami költségvetés meg nem fizetett adókból keletkezett hiányát.

[23] Arra az esetre, ha az ítéltábla nem fogadja el a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében foglalt előírásokra vonatkozó jogértelmezését, hivatkozott a Pp. 373. § (4) bekezdésére, és új tényállításként megismételte az alperes felelősségét megalapozó „más ok” tekintetében a válasziratában már előadottakat, kiegészítve azzal, hogy az elsőfokú eljárásban csatolt zárójelentésben és az elsőfokú ítéleti tényállásban is szereplő, frsz.1 forgalmi rendszámú Volkswagen Transporter típusú tehergépjármű a per tárgyává tett időszakban is az adós tulajdonában volt. A gépjármű az alperesi magatartás okán a felszámolási eljárásban sem került elő, arról semmilyen információja nincs. Annak ellenére, hogy eszerint volt az adósnak vagyontárgya, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése után az alperes nem gondoskodott arról sem, hogy akár a vagyontárgy értékesítésével csökkentse a hitelezője felé fennálló, halmozódó tartozását.

[24] Hivatkozott továbbá a Pp. 373. § (4) bekezdése nyomán a Pp. 184. §-ben megfogalmazott állítási szükséghelyzetre is, és előadta, hogy a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének második fordulataiban foglaltakra vonatkozóan a már megtett állításokon túlmenően további, alperesi magatartásra vonatkozó állítást nem tud tenni. Beszámoló és iratanyag hiányában az állításhoz szükséges információval kizárólag az alperes rendelkezik, aki sem a felszámolási eljárás megindulása előtt, sem annak során nem tett eleget jogszabályi kötelezettségeinek, ekként a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésében megjelölt tényállás további tényállítása nélkül is megvalósult.

[25] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az érdemben helyes elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[26] Előadta, hogy a vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása körében irányadónak tekintett, így a vizsgálandó releváns időszakról az elsőfokú bíróság a folytatólagos perfelvételi tárgyaláson körütekintően tájékoztatta a feleket. A felperes a saját tényelődadásának, jogi érveléseinek és hivatkozásának részbeni elmaradását az anyagi pervezetés általa állított hiányosságaival nem orvosolhatja, így nincs lehetősége arra, hogy fellebbezésében új tényállítást tegyen.

[27] Hangsúlyozta, hogy a felszámoló felhívásának eleget tett, nem tanúsított jogsértő magatartást. A beszámolóképzési kötelezettségével nem vitásan késedelembe esett, de minden tőle elvárható intézkedést megtett a helyzet rendezése érdekében. A Cstv. 33/A. § (4) és (5) bekezdései alapján mentesült a felelősség alól, mivel a tőle elvárható valamennyi szükséges intézkedést megtette a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése érdekében, a beszámolóképzési, irat- és vagyonátadási, továbbá tájékoztatási kötelezettségének eleget tett, a vezetési feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette.

[28] Kiemelte, hogy pótolta a hiányosságokat, kérte a mulasztási bírságok elengedését, amit a felperes méltányosság alkalmazásával elengedhetett volna, azonban ezt nem tette meg. E magatartásával a felperes, mint a társaság egyetlen hitelezője éppen a saját követelését növelte, mely után minden évben késedelmi pótlékot is felszámított. Az alperes igazolta, hogy a kényszertörlesztés elrendelése esetén az általános forgalmi adó levonására nincs lehetőség. A kényszertörlesztési eljárásban a felperestől kell kérni az adószám megállapítását, amelyet éppen a ő mulasztott el visszaállítani, tehát ennek elmaradása a vezető tisztségviselő terhére nem róható. A vezető tisztségviselőnek szükségképpen nem maradt más lehetősége, hogy a folyamatos járulékteher alóli szabaduljon, mint a heti harminchat órát meghaladó munkavállalás, hiszen ez a teher bevételtől függetlenül hónapról hónapra emelkedett. Szintén nem tehető felelőssé azért, hogy az akkor újonnan bevezetett és előtte nem ismert magáncsőd intézményét alkalmazza, mely milliós tételű ügyvédi költségeket, és ezáltal még súlyosabb likviditási problémát generált volna. Mindvégig töretlenül helyre kívánta állítani a cég működőképességét, az e körben rendelkezésére álló és szükséges lépéseket a maga részéről megtette, erre vonatkozó előadását a meghallgatott tanú vallomása is alátámasztotta. A felszámoló díját kifizette, a törvényszéki felhívásra válaszolt, a felelősségre vonási procedúrában előzetes biztosíték adására kötelezett félként maximálisan igyekszik helytállni. Fizetésének jelentős részét a felperes jelenleg is vonja, annak ellenére, hogy a per jogerősen még nem zárult le, és a vezető tisztségviselőt az elsőfokú ítélet nem marasztalta el.

[29] Az adós működését a felperes lehetetlenítette el a hatalmas összegű mulasztási bírságokkal, amiket méltányosági alapon sem engedett el. Az elsőfokú eljárás során egyáltalán nem vette figyelembe az adós részére a telephelyet bérbeadó cég adóssal szemben tanúsított felróható magatartását, hiszen az ezáltal keletkezett 5.500.000,- Ft összegű követelés bőven fedezte volna az adótartozást. A felperes a Covid világjárványra sem volt tekintettel, amely a vállalkozások munkavállalását jelentős mértékben akadályozta, piaci lehetőségeiket leszűkítette. Nem háríthatja át annak jogkövetkezményét rá, hogy az általa kezdeményezett eljárásban érvényesíteni kívánt követelését összegszerűen nem tudja meghatározni, majd később új előírásokra hivatkozással, új ténynek történő minősítés útján igyekszik azt megnövelni.

[30] A felperes fellebbezése a következők miatt alapos.

[31] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a következőkkel egészíti ki:

[32] Az adós az utolsó - 2021. decemberben - közzétett 2019. évi beszámolójában az eszközöket 12.221.000,- Ft-ban jelölte meg; ebből befektetett eszköz (tárgyi eszköz) 332.000,- Ft, forgóeszközök 11.889.000,- Ft (ezen belül: készletek 8.674.000,- Ft, követelések 1.582.000,- Ft, pénzeszközök 1.633.000,- Ft), a rövid lejáratú kötelezettségek összege pedig 6.911.000,- Ft.

[33] Az adós részére a telephelyet bérbeadó cég2 Mgtsz. 6.540.000,- Ft bérleti díj követelését és az adós vele szembeni 12.218.987,- Ft vállalkozói díj követelését a felek a 2019. április 10-én kelt megállapodásukkal rendezték, azokat egymásba beszámították, és rögzítették, hogy a továbbiakban egymással szemben nincs követelésük.

[34] Az alperesnek 2022. május 22-éig állt fenn az adós társaságban a munkaviszonya.

[35] Az adós a 2020. évi, közzé nem tett, alapbizonylatok nélküli, főkönyvi kivonatokra alapított, az alperes által a peres iratokhoz csatolt egyszerűsített éves beszámoló-tervezetben az eszközöket 10.156.000,- Ft-ban jelölte meg; ebből befektetett eszköz (tárgyi eszköz) 236.000,- Ft, forgóeszközök 9.920.000,- Ft (ezen belül készletek 2.600.000,- Ft, követelések 7.053.000,- Ft, pénzeszközök 267.000,- Ft); a rövid lejáratú kötelezettségeket 13.034.000,- Ft-ban jelölte meg.

[36] Az adós a 2021. évi, közzé nem tett, alapbizonylatok nélküli, főkönyvi kivonatokra alapított, az alperes által a peres iratokhoz csatolt egyszerűsített éves beszámoló-tervezetben az eszközöket 9.875.000,- Ft-ban jelölte meg, ebből befektetett eszköz (tárgyi eszköz) 177.000,- Ft, forgóeszközök 9.698.000,- Ft (ezen belül készletek 2.600.000,- Ft, követelések 7.083.00,- Ft, pénzeszközök 15.000,- Ft); a rövid lejáratú kötelezettségeket 16.888.000,- Ft-ban jelölte meg.

[37] Az adós a 2022. évi, közzé nem tett, alapbizonylatok nélküli, főkönyvi kivonatokra alapított, az alperes által a peres iratokhoz csatolt egyszerűsített éves beszámoló-tervezetben az eszközöket 1.895.000,- Ft-ban jelölte meg, ebből befektetett eszköz (tárgyi eszköz) 119.000,- Ft, forgóeszközök 1.776.000,- Ft (ezen belül követelések 1.775.000,- Ft, pénzeszközök 1.000,- Ft); a rövid lejáratú kötelezettségeket 18265.000,- Ft-ban jelölte meg.

[38] Az adós a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte után 2021. december 30-áig (mulasztási bírság és késedelmi pótlék nélkül) szakképzési hozzájárulás előleg, 08-as havi bevallás és gépjárműadó címén 592.500,- Ft tartozást generált.

[39] A Székesfehérvári Törvényszék 1.Fpk.707/2022/28. számú végzésével elrendelte annak közzétételét, hogy az adós elleni felszámolási eljárást, mint egyszerűsített felszámolást befejezte, és az adós gazdálkodó szervezetet megszüntette, majd ez alapján a Székesfehérvári Törvényszék Cégbírósága a Cg.Cégjegyzékszám2/68. számú végzésével az adóst 2024. január 3-i hatállyal a cégjegyzékből törölte.

[40] Az elsőfokú bíróság a fenti kiegészítéssel a tényállást helyesen állapította meg, de ítéletében a felperesnek a per tárgyára vonatkozó kéréseit, nyilatkozatait hiányosan ismertette, és helytelen jogi következtetésre jutva utasította el a keresetet. Az ítéltábla a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

[41] Az ítéltábla előrebocsátja, hogy felülbírálati jogkörét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 370. §-nak megfelelően a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta, így – azt támadó fellebbezés hiányában - annak nem volt tárgya az elsőfokú ítéletnek az a megállapítása, hogy az alperes a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerinti bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, és nem bizonyította, hogy a vezetői tisztségének időtartama alatt nem következett be fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, és azt sem tudta igazolni, hogy vezetési feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette.

[42] A Cstv.-nek a jelen ügyben alkalmazandó, a 2017. évi XLIX. törvénnyel módosított, 2017. július 1-jétől hatályos 33/A. § (1) bekezdése értelmében a vezető tisztségviselő felelősségének megállapítására akkor kerülhet sor, ha a felszámolás kezdő időpontját megelőző három éven belül töltötte be vezetői tisztségét, az utóbb felszámolás alá került adós gazdálkodó szervezet fizetéseképtelenségével fenyegető helyzet bekövetkeztét követően a vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembe vételével látta el, és ezzel okozati összefüggésben a gazdálkodó szervezet vagyona csökkent vagy a hitelezők követeléseinek teljes mértékben történő kielégítése más okból meghiúsulhat.

[43] A Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének a kereset szempontjából jelentőséggel bíró második fordulója alapján a vezető felelőssége akkor állapítható meg, ha a magatartása a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet alatti aktív adósi vagyon csökkenésén kívüli más okból hiúsíthatja meg a hitelezői igények teljes mértékben történő kielégítését.

[44] A jelen perben a Cstv. 33/A. § (1) bekezdés második fordulója szerinti vezetői felelősség megállapításához szükséges tényállási elemek közül nem volt vitás az alperes

vezetői és a felperes hitelezői minősége, továbbá a fizetése képtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének időpontja, valamint az sem, hogy az alperes nem tett eleget a felszámolás kezdő időpontját megelőzően az adós éves beszámolója külön jogszabályban meghatározott letétbe helyezési és közzétételi kötelezettségének, és a felszámolási eljárásban az irat- és vagyónátadási kötelezettségének, ezért a perben a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése szerint terhelte a feleket a bizonyítás.

[45] A fellebbezés arra önmagában helyesen hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság hiányos anyagi pervezetést adott a felperest terhelő, az alperes felelősségét megalapozó tényállításokat illetően. Ezzel kapcsolatban az ítéltábla hangsúlyozza, hogy mivel perben a Cstv. 33/A. § (5) bekezdésében írt feltételek fennállása nem vitatott, ezért a Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének második fordulatára alapított („más ok”) kereseti kérelméhez képest a kereseti tényállás előadása során a felperesnek ugyan nem kell részletekbe menően, konkrétan előadnia a jogalaphoz tartozó olyan tényeket, amelyek megjelölésében éppen a vezető Cstv. 31. § (1) bekezdés a)-d) pontjaiban írt, vagy a beszámolók közzétételétől mulasztásai gátolják (azaz, hogy mikor, milyen tartalmú ügyvezetői intézkedések eredményeztek vagyonsökkenést vagy vezethetnek más okból a hitelezői igények teljes mértékben történő kielégítése megghiúsulásához), ám a tényszerűség lehetséges szintjén, a magatartáshoz tartozó eredményt, azaz azt a vezetői magatartással okozati összefüggésben álló más okot, amely a hitelezők követeléseinek teljes mértékben történő kielégítését vagyonsökkenés előidézése nélkül megghiúsíthatja, meg kell jelölnie. A kereset akkor teljes, és bírálható el, az alperes pedig akkor kerül abba a helyzetbe, hogy az előadottakkal szemben védekezhessen, ha a felperes a vezető felróható, konkrét magatartásának előadása mellett logikai zárt láncolatban levezeti az azzal összefüggésben bekövetkezett okozatot, a hitelező követeléseinek teljes mértékben történő kielégítése megghiúsulásának a veszélyét.

[46] Miután az ebbe a körbe tartozó tények úgynevezett elsődleges tények, azokkal kapcsolatban a Pp. 184. §-a szerinti állítási szükséghelyzet szabályai nem alkalmazhatók. Az állítási szükséghelyzet feltételeiből következően a fél a jogintézményt nem használhatja a „tényállítási teher átfordítására”: az érvényesített jog alapjául szolgáló tényállást a jogérvényesítő félnek kell megtennie, az állítási szükséghelyzet csak az úgynevezett másodlagos tényekkel kapcsolatban állhat fenn.

[47] A hitelezői érdekeket figyelmen kívül hagyó vezetői magatartással okozati kapcsolatban álló eredmény (adott esetben a „más ok”) nem tartozik a bizonyítási szabállyal érintett tényállási elemek közé [Cstv. 33/A. § (5) bekezdése], így annak állítása és bizonyítása nem mellőzhető. A Pp. 265. § (1) bekezdésében meghatározott bizonyítási szükséghelyzet nem ad felmentést a bizonyítandó tény előadásának kötelezettsége, csak a bizonyítása alól.

[48] Az ítéltábla a teljesség kedvéért jegyzi meg, hogy az elsőfokú ítélet [26] bekezdésében hivatkozott Kúria Gfv.30.544/2021/6. számú ítélete nem emelte precedensere az alapul szolgáló jogerős ítéletben szereplő, a „más ok” megjelölésével kapcsolatos okfejtést, mert arra nem terjedt ki a felülvizsgálat.

[49] Tekintettel azonban arra, hogy a felperes az elsőfokú bíróság hiányos anyagi pervezetése ellenére is megtette a fentieknek megfelelő tényállításait (bár azokat az elsőfokú ítélet nem teljeskörűen tartalmazta), az ítéltábla nem látta indokoltnak a másodfokú

eljárásban a Pp. 369. § (4) bekezdés alkalmazásával a saját anyagi jogi álláspontja szerint helyes anyagi pervezetést, és emiatt a Pp. 374. § (4) bekezdésben írtak szerint nincs helye utólagos bizonyításnak sem a felperes részéről. Utal továbbá arra is a másodfokú bíróság, hogy a felperes fellebbezésben tett, a korábban az adós vagyonaiba tartozó frsz.1 Volkswagen Transporter gépjárművel kapcsolatos előadásának abban az esetben lehetett volna jelentősége, ha a keresetét a Cstv. 33/A. § (1) bekezdés első fordulatra (vagyonsökkenés) alapította volna.

[50] Az ítéltábla rámutat arra, hogy a felperes által megjelölt alperesi mulasztások közül a taggyűlés összehívása elmaradásának az alperesi felelősség szempontjából nincs jelentősége, tekintettel arra, hogy az adós egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságként működött.

[51] A fellebbezés alapos abban is, hogy az elsőfokú ítélet iratellenesen tartalmazta, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte után csökkent az adós adótartozása, ezért az elsőfokú ítélet [25] bekezdéséből az ítéltábla mellőzi ezt a megállapítást. A felperes által becsatolt adószámla-kivonatok és egyenlegszámláló lista (F/2., F/10. és F/22.) adataiból egyértelműen megállapítható, hogy az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete beálltának napján, 2021. június 21-én tartozása 4.628.592,- Ft, míg a felszámolás kezdő napján, 2023. március 3-án 5.520.942,- Ft volt. Ezen időszakban tehát az adós tartozása közel 1.000.000 Ft-tal növekedett.

[52] A felperes által a felszámolási eljárásban bejelentett, visszaigazolt hitelezői igénye egy része a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte előtti időben keletkezett, míg másik, kisebb része a fenti időpontot követően.

[53] A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte előtt keletkezett 4.628.592,- Ft adótartozás (keresetlevél F/2. és F/10. mellékletei) és különösen a 2023. március 30-án fennállt (mulasztási bírság, önellenőrzési pótlék, késedelmi pótlék nélküli), és a felszámoló által visszaigazolt 4.231.942,- Ft (tőke + járulék) felperesi hitelezői igény (keresetlevél F/7., válaszirat F/22.) kiegyenlítésére a fedezet az alperes saját perbeli előadásából kitűnően - a becsatolt, 2020-2021. évi, közzé nem tett beszámoló-tervezetek szerint - az adós rendelkezésére állt, legalábbis forgóeszközeinek értéke meghaladta a fenti tartozást. A főkönyvi kivonatok és beszámoló-tervezetek - alapbizonylatok híján - nem voltak alkalmasak arra, hogy az alperes azokra hivatkozással kimentse magát a felelősség alól, mint ahogy az irat- és vagyonatadás elmaradása is lehetetlenné tette annak megismerését, hogy az adós 2019. évi közzétett mérlegében meglevőként feltüntetett vagyonnak mi lett a sorsa, és mi vezetett ahhoz, hogy a felszámolási eljárásban a hitelezői követelés nem térült meg.

[54] Azzal, hogy az alperes az adós vezetőjeként elmulasztotta a felszámolás elrendelése után a Cstv. 31. §-a szerinti iratátadási kötelezettségét, beállt a felperes oldalán a Pp. 265. § (2) bekezdés szerinti bizonyítási szükséghelyzet, és a felperes az ott írtaknak eleget tett.

[55] A Cstv. 33/A. § (5) bekezdésben írt tényállási elemek megvalósulása esetén a vezetőnek kell bizonyítania, hogy e tisztségének időtartama alatt nem következett be fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet, vagy ha ilyen körülmény fennállt, a vezetési

feladatai ellátása során a hitelezők érdekeit is figyelembe vette (Kúria Gfv.30.188/2020/4.; Kúria Gfv.30.128/2024/3.). Ennek keretében az alperesnek az adós vagyona sorsának alakulását kellett volna bemutatnia és igazolnia (Kúria Gfv.VII.30.188/2020/4. számú ítélet [49] bekezdése, Gfv.VI.30.198/2021/4. számú ítélet [38] bekezdése). Azt ugyanis, hogy figyelembe vette-e a hitelezők érdekeit, kizárólag az adós vagyoni helyzetének ismeretében lehetett volna eldönteni, hiszen csupán ekkor lehetett volna állást foglalni abban, hogy az adott gazdasági körülmények között kellő gondossággal védte-e a társaság hitelezőit. Azt azonban, hogy az adós vagyonának sorsa miként alakult, az alperes csupán 2019. december 31-éig igazolta; az ezt követő időszakra nem helyezte letétbe és nem tette közzé az adós éves beszámolóit, továbbá a per során becsatolt éves beszámoló-tervezetekhez sem csatolta be a társaság könyvelési anyagát. Ezzel lehetetlenné tette annak a vizsgálatát, hogy a fenyegető fizetéseképtelenség bekövetkezését követően a hitelezők érdekeinek figyelembevételével járt-e el, így nem teljesítette a Cstv. 33/A. § (5) bekezdése alapján fennálló bizonyítási kötelezettségét.

[56] Mindaddig, amíg e tényeket az adós nem bizonyítja, ezek ellenkezőjét kell bizonyított ténynek tekinteni, nevezetesen azt, hogy az alperes vezető tisztségvelői tisztsége idején, a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt, és az alperes vezető tisztségviselői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el.

[57] Az elsőfokú bíróság a fentiek helyes alkalmazásával helytállóan állapította meg azt, hogy az alperes a Cstv. 33/A. § (5) bekezdés szerint őt terhelő bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette, tévedett ugyanakkor abban, hogy ezzel összefüggésben a felperes keresetét elutasította.

[58] A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése után (különös tekintettel arra, hogy az adós már 2019. március 31-ét követően érdemi tevékenységet lényegében nem végzett, bevétele nem volt) egyértelműen szükségtelenül generált tartozásnak minősült az adós gazdasági társaságban munkaviszonnyal rendelkező alperes utáni közterhek meg nem fizetése. Ebben a helyzetben az alperestől elvárható lett volna, hogy a hitelezői érdekek szem előtt tartásával az adós kintlévőségeit ne növelje tovább adó- és járulékfizetési kötelezettséggel. Észlelnie kellett volna, hogy a cég 2021 júniusában fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe került, és ebben a helyzetben – a Ptk. 3:118. §-ban írtaknak megfelelően – a hitelezők érdekeire figyelemmel lett volna köteles ellátni ügyvezetési feladatait. A fentiek szerinti szükségtelen költségek generálását úgy lehet értékelni, hogy nem az ügyvezetői tisztséget betöltő személytől általában elvárható gondossággal járt el, felróható módon megszegte ügyvezetői kötelezettségeit. Ez a magatartása mindaddig, amíg az adós fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe nem került, nem alapozta meg az alperes Cstv. 33/A. § (1) bekezdés szerinti felelősségét, mert ez attól az időponttól állhat fenn, amikor az érintett gazdasági társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetbe került. Ezt követően azonban az ügyvezetői felelősség alól arra hivatkozással nem mentesülhet, hogy addig fenn kellett tartania az adósban meglévő foglalkoztatási jogviszonyát, amíg új állást nem talált magának.

[59] A hitelezői igények kielégítésének az adós vezetője általi megghiúsítása értelemszerűen az adós bizonyítottan meglévő vagyonának erejéig értelmezhető. A jelen esetben az adósnak a felperes, mint egyetlen hitelező által bejelentett hitelezői igényt

meghaladó vagyona volt az utolsónak közzétett, 2019. évi beszámoló szerint, így mivel a felszámolási eljárásban nem volt fedezet a hitelezői igények kielégítésére, a fentebb kifejtettek alapján fennáll az alperes Cstv. 33/A. § (1) bekezdés második fordulata szerinti felelőssége.

[60] Mindezek miatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes, mint a cég1 Kft. „felszámolás alatt” gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően vezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek figyelembevételével látta el, és ezzel okozati összefüggésben 4.295.421,- Ft összegű követelés kielégítése más okból megghiúsulhat.

[61] A pervesztes alperes a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján köteles megfizetni a felperes Pp. 81. § szerint felszámított jogtanácsosi munkadíjból álló 120.0000,- Ft elsőfokú és 140.000,- Ft másodfokú perköltségét.

[62] A felperes személyes illetékmentessége miatt meg nem fizetett 36.000,- Ft kereseti és 48.000,- Ft fellebbezési illeték az alperes részére engedélyezett személyes költségmentesség miatt a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[63] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Győr, 2025. október 14.

Dr.Szabó Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr.Kovács Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr.Konarik Attila s.k.
bíró